

Muslimer dyrkar inte Mohammed

Inom islam är det en grundläggande princip att endast **Gud** är värd dyrkan. Profeten Muhammed (fred och välsignelser vare med honom) är utan tvekan den mest respekterade och älskade individerna i islams historia, men han är aldrig föremål för dyrkan. Varför? Därför att islam, genom sin lära om **tawhid** (Guds enhet), bygger på en strikt monoteism där endast Gud, den Allsmäktige, är värd all vördnad och tillbedjan. Muhammed själv, genom sitt liv och sina handlingar, betonade att han bara var en människa som sändes för att förmedla Guds budskap.

Det rationella i att inte dyrka en människa, oavsett hur högt vi sätter henne, är uppenbart när vi överväger vad det innebär att vara människa. **Människan, till sin natur, är ofullkomlig.** Alla människor, inklusive Muhammed, är begränsade av sin kropp, sin dödlighet, och sitt beroende av externa faktorer som mat, vatten och sömn. Även om Muhammed uppvisade en enastående moral och ledarskap, så var han likt alla människor sårbar för sjukdom, smärta och död. Islam lär att det som är beroende av något annat för sin existens inte kan vara föremål för dyrkan — **endast det som är oberoende och självexisterande**, det vill säga Gud, kan dyrkas.

När vi reflekterar över dyrkan av människor, även om de är profeter eller heliga, blir det snabbt tydligt att det strider mot en rationell förståelse av världen. **Dyrkan innebär ett erkännande av total och fullkomlig makt och kontroll.** Men ingen människa, inte ens en profet, har makt över liv och

död, över naturens krafter, eller över de kosmiska lagarna. Att dyrka en människa vore att tillskriva henne egenskaper och förmågor som hon helt enkelt inte besitter. Muhammed själv underströk detta, då han flera gånger sa: "Jag är endast en människa." Han hade inga övernaturliga krafter, han kunde inte förändra framtiden eller styra över ödet. **Hans roll var att förmedla Guds budskap, inte att vara en del av det gudomliga.**

Tänk på parallellen mellan detta och hur vi betraktar våra egna hjältar i andra sammanhang. Vi kan ha enorm respekt för stora ledare, konstnärer eller forskare, men vi dyrkar dem inte. Det vore absurt att dyrka en vetenskapsman för att han eller hon gjorde en viktig upptäckt — vi kan beundra deras intellekt och insatser, men vi förstår att de fortfarande är människor med brister och begränsningar. På samma sätt är Muhammed en **vördad och älskad förebild** för muslimer, men **vi beundrar hans handlingar utan att förväxla honom med det gudomliga.**

Det finns en annan stark logisk grund för varför muslimer inte dyrkar Muhammed: **Gud själv har förbjudit all form av avgudadyrkan** och påbjuder i Koranen att dyrkan enbart är reserverad för Honom. I flera verser påminns vi om att profeterna är Guds tjänare och budbärare, men att ingen av dem har någon gudomlig makt. En välkänd vers i Koranen lyder: "Det är inte rätt för en människa, att Gud skulle ge honom Skriften och auktoriteten och profetskapet, och sedan skulle han säga till människorna: 'Var mina dyrkare istället för Guds'" (Koranen 3:79). Här blir det tydligt att varje form av dyrkan av en människa, även om det är en profet, är förbjuden och irrational.

Människans plats i skapelsen är en plats av tjänarskap och ödmjukhet inför Gud. Muhammed var en tjänare, och han förespråkade detta tjänarskap med sin egen ödmjukhet och enkelhet. Han avvisade varje form av gudomlig ära för sig själv och lärde sina anhängare att all lovprisning och dyrkan tillhör endast Gud. Det är denna grundläggande princip som skiljer islam från andra traditioner där helgon eller profeter kan bli föremål för tillbedjan. **Dyrkan av en människa leder alltid till förvirring om vad det innebär att vara människa och vad det innebär att vara Gud.**

I islam hålls Gud som den absolut oberoende, den som existerar genom sig själv och skapar allt annat. Människor, även profeter, är alltid beroende av Gud för sin existens, sina förmågor och sitt liv. **Att dyrka en människa skulle vara att förväxla skaparen med den skapade, att tillskriva det oändliga egenskaper till något ändligt.**

Att inte dyrka Muhammed är därmed inte bara en teologisk nödvändighet,

utan en logisk och rationell slutsats. Att höja någon människa till nivån av Gud innebär en grundläggande missuppfattning om både Gud och människan. Gud är den Evige, den som aldrig dör, som aldrig blir sjuk, och som inte behöver någon. Muhammed, även med alla sina extraordinära egenskaper, var bunden till livets naturliga lagar och visste att hans roll inte var att vara dyrkad, utan att **leda människor till den ende som är värdig tillbedjan: Gud.**